

være folk, som er professionelt uddannede til at afværne narkomaner.

Endelig nævnte ministeren, at der tidligere har været nedsat en følgegruppe. Den vil blive nedsat igen. Jeg håber ikke, at det bliver som sidst, at det kun er nogle partier, der får lov til at være med i den følgegruppe. Jeg håber, at ministeren tager alle med i den følgegruppe, i hvert fald skal jeg hermed gerne stille mig til rådighed for at følge området meget nøje; det har jeg en stærk interesse i.

Hos ordførerne var det gennemgående – og hr. Jens Heimburger var vel den, der sagde det mest præcist – at man er meget enig i, at der skal ske nogle forbedringer, men det skal ikke ske ved at vedtage det her forslag.

Og så sad jeg og lyttede meget til: Hvad skal vi så gøre? Det svarede hr. Jens Heimburger ikke på. Det var der ingen andre ordførere der svarede på. Hvad skal vi gøre? Vi har et problem, som alle erkender.

Når jeg er ude og holder foredrag og deltager i paneldebatter ude omkring, så er ordførerne, når man diskuterer det her emne, meget hurtige til at sige: Ja, vi skal have fundet en løsning på det. Og når jeg kommer med mit forslag om, at man kunne overveje at flytte finansieringen på denne her måde, så er man, når man sidder derude blandt pårørende, tidligere narkomaner osv., ikke sen til at sige: Jamen det er en god idé. Men når vi så kommer ned i Folketingssalen, er det ikke nogen god idé alligevel. Men der savner jeg, at de, der er imod at gøre det på den her måde, kommer med forslag til, hvordan vi så gør det.

Jeg har svært ved at se, at der er andre løsningsmodeller end lige præcis den her, når vi taler om finansieringen, men jeg hører det gerne. Men jeg hørte det ikke i dag.

Hr. Villy Søvnald sagde, at der er en risiko for, at der vil komme kvaksalvere på banen. Nej, det er der ikke. Det fremgår klart og tydeligt af forslaget, at amterne stadig væk vil have rollen, opgaven og pligten til at føre tilsynet med de behandlingsinstitutioner, der er, hvad enten de er private eller offentlige. Så derfor: Kvaksalverne vil blive sorteret fra med det samme.

I øvrigt ved narkomanerne jo også godt, hvem der er kvaksalvere, og hvem der ikke er. Når de har valgt at gå i behandling, vælger de ikke at gå til en kvaksalver, så vælger de at gå i en ordentlig behandling.

Til fru Tove Videbæk vil jeg slutte af med at sige: Selv om vi kan se, at der er ventelister, så kan vi også se, at der desværre på en række institutioner er ledige pladser, og det siger jo meget godt og meget mere end så meget andet noget om, hvad problemet er. Kapaciteten til behandlingen er der, men kommunerne og amterne vil ikke afsætte de nødvendige midler. Det er beklageligt.

Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen måske kan komme lidt dybere ned i det her, måske høre nogle bud på, hvad man ellers vil gøre for at løse problemet. Vi ser frem til, at der i hvert fald kommer en løsning; ellers genfremsetter vi forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en ældrekommission.

Af Inge Refshauge (DF) m.fl.
(Fremsat 26/10 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg ser forslaget her fra Dansk Folkeparti om at nedsætte en ældrekommission som et element i forlængelse af den kampagne, som jeg tror partiet selv kalder »for en bedre ældrepolitik«. Og der er også ordentlig gået til makronerne, hvis jeg må sige det på den måde. Der har været regnet på Dansk Folkepartis samlede ældrepakke, og et tal på 50 mia. kr. har været nævnt.

Vi har også tidligere haft en forespørgselsdebat, F 12, om de ældre foranlediget af Dansk Folkeparti. Og jeg vil egentlig gerne rose forslagsstillerne, der står bag forslaget her, også i sammenligning med nogle af de andre ting, der har været fremme i Dansk Folkepartis kampagne, fordi den beskrivelse, der er af de ældre her og deres situation, og hvad det er for problemer, der er, synes jeg er langt mere rigtig og realistisk end den beskrivelse, der i andre sammenhænge kommer fra Dansk Folkeparti.

Her bliver der lagt meget vægt på, at de ældre ikke er én stor ensartet gruppe mennesker, der alle sammen har problemer, fordi de er ældre, men der bliver gjort meget ud af, at der selvfølgelig er en lidt større gruppe blandt de ældre, der har særlig behov for hjælp og støtte, fordi de er oppe i årene, og at der altså er en gruppe af svage ældre, som vi især skal koncentrere vores indsats omkring. Det synes jeg er rart, og jeg oplever, at vi gradvis nærmer os en meget stor overensstemmelse i de forskellige partiers holdning til de ældre som et fælles udgangspunkt.

Med hensyn til selve ældrekommissionen skal den efter forslaget følge den samlede udvikling på området, synliggøre de ældres ressourcer, indsamle erfaringer fra ældreråd osv. Men egentlig mener jeg, vi allerede har et forum eller et organ til at varetage netop de funktioner, og det er det Ældreforum, der blev nedsat i 1996. Ældreforum laver faktisk et meget stort og fint stykke arbejde med lige præcis at samle viden og også omsætte det i skriftligt materiale.

Man har selvfølgelig tit med den type materiale det problem at få det synliggjort og få det spredt ud, men jeg ved, at Ældreforums medlemmer og ikke mindst Ældreforums formand, professor Povl Riis, gør et stort arbejde for at tage ud og holde foredrag og sprede viden og materiale både til borgere, til kommuner og til andre myndigheder.

Samtidig har vi jo også andre organer. Vi har det, der hedder Ældreboligrådet, som følger udviklingen i boliger til ældre, vi har ældreråd i de enkelte kommuner, så jeg synes faktisk, det er overflødigt at nedsætte en ældrekommission, og kan ikke støtte forslaget, men er enige i hensigten og synes egentlig allerede, vi har taget hul på det, og at vi også har taget hul på – eller mere end det: at der allerede sker en stor indsats for at prioritere de svageste ældre, de

demente ældre og de ældre, der har brug for plejeboliger.

Så om ikke andet håber jeg, vi kan samle kræfterne om de initiativer, der er i gang, som ligger i forlængelse af det, forslagsstillerne her foreslår.

Grete Schødt (S):

Når vi står over for store opgaver med masser af problemer, er jeg af den opfattelse, at så kan det være en god idé at nedsætte en kommission. Men jeg tror faktisk ikke på, at nedsættelse af en ældrekommission kan bidrage til ret mange nye oplysninger.

Vi har rapporter, vi har analyser, og vi har statistikker om ældres vilkår. Vi har lovgivning stort set på alle områder, og jeg tror faktisk ikke, vi kan lovgive os ud af ret meget mere.

En god ældrepolitik skal føres ude i kommunerne, og derfor afviser vi forslaget.

Else Winther Andersen (V):

I Venstre er vi af den opfattelse, at den største del af de ældre er aktive og raske ældre, der selv ønsker og også kan klare deres dagligdag. De deltager i sport, i kulturelle og sociale aktiviteter og hjælper dem, der måske ikke selv kan klare noget praktisk. Med andre ord: De har et righoldigt menneskeliv med alle de brogede facetter, det indebærer.

Jeg oplever, at Dansk Folkeparti måske også for første gang begynder at erkende, at den største gruppe af de ældre ikke er svage ældre. Og det er helt sikkert, at den raske gruppe også gerne vil have sig frabedt, at det er samfundet, der går ind og tager ansvaret for dem. Det er nok det, jeg synes der fremgår mest af oplægget om at nedsætte en ældrekommission.

Derfor føler Venstre ikke, der er brug for, at vi går ind og nedsætter en ældrekommission om noget, der i og for sig godt nok er i gang i dag. For det er jo rigtigt, som det er blevet sagt herfra tidligere, at vi har Ældreforum på det overordnede plan, men derudover er det jo kommunerne og det kommunale selvstyre, der skal tilrettelægge ældrepolitikken for dem, der har brug for hjælp og omsorg. Der oplever jeg da også, at de godt kan få en god hjælp af de ældreråd, der fungerer, og det foregår jo på den måde tættest ved borgerne.

Men det er jo ikke bare Ældreforum, der er i gang med at lave noget materiale til udsendelse; der er også andre. Der er bl.a. Videnscenter for Ældreområdet, der jo har stor erfaring med

at indsamle materiale og udgive både bøger og pjecer. Her er jo et område, hvor vi lige har vedtaget, at vi på satspuljen afsætter et beløb over 2 år, så de yderligere kan udvikle deres arbejde, og så vi også kan få en evaluering af det.

Og som et yderligere område har jeg oplevet, at på IT-nettet ligger utrolig stor viden, som kommunerne også kan bruge, når de skal tilrettelægge ting på ældreområdet, det kan være boligbyggeri, det kan være trafik og meget andet.

Som man kan forstå, kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget, da vi ikke mener, at der er brug for det.

Jens Heimburger (KF):

Når man læser forslaget fra Dansk Folkeparti, er der meget, man kan nikke genkendende til, og der er også mange af beskrivelserne af de ældres situation, man kan nikke genkendende til.

Heri ligger så også svaret på, hvorfor vi ikke skal have en decideret ældrekommision. I Det Konservative Folkeparti er vi jo ikke kun optaget af de ældre; vi er optaget af børn og unge, teenagere, alle os midt mellem og i særdeleshed også de ældre.

Men sammen med det tilforladelige i det her forslag skal jo kobles den igangværende kampagne »Gamle Danmark – tryghed i alderdommen«, som kører for fuld udblæsning. Om Jyllands-Posten har ret i sin beregning, at det vil koste 50 mia. kr., er sådan set uvedkommen. Det interessante er, at vi ikke ønsker at skabe plads for en generationskrig, og det mener jeg Dansk Folkeparti er i gang med at etablere – nemlig en fornemmelse af, at én aldersgruppe totalt set har det dårligere end andre aldersgrupper – eller i hvert fald har et ønske om blandt en aldersgruppe at skabe fornemmelsen eller følelsen af, at den har det dårligere, og at de andre tager fra den.

Den platform vil vi ikke være med til at bygge her i Folketinget, og den platform synes vi ikke Dansk Folkeparti skal have, for den er ikke til gavn, især ikke for de svage ældre. Et forslag om en generel forøgelse af folkepensionen og yderligere boligstøtte og gratis det ene og det andet osv. tjener ikke noget formål, og det er de ting, man bliver nødt til at tage med, når man ser på forslaget fra Dansk Folkeparti, selv om det selvfølgelig ikke er specificeret i forslaget om ældrekommisionen.

I Det Konservative Folkeparti føler vi, at dette skal ses som en del af den useriøse overbudspolitik, der føres i øjeblikket fra Dansk Folkepartis side, og derfor er vi imod forslaget om nedsættelse af en ældrekommision.

Villy Søvnald (SF):

Dansk Folkeparti skriver i sit forslag om at nedsætte en ældrekommision, at en sådan skal komme med analyse af de ældres behov og komme med anbefalinger til en ny og bedre ældrepolitik.

I SF har vi den holdning, at vi synes, det kan være en god idé at nedsætte kommissioner på områder, der ikke er tilstrækkeligt belyst, altså dér, hvor man kan sige at have brug for viden, som er vanskelig tilgængelig, eller som er indviklet, eller hvor svarene kan forekomme svære.

Det er ikke vores opfattelse, at det er tilfældet på ældreområdet. Vores opfattelse er, at vi faktisk har en meget stor viden, men det, vi måske mangler, er at handle i forhold til den viden, vi har. Jeg skal blot nævne fem punkter, som for os er vigtige.

Det ene drejer sig om ældreboligbyggeriets omfang. Jeg har tidligere peget på, at vi er i en periode med en historisk lav kvote af støttet boligbyggeri. Vi har aldrig nogen sinde i efterkrigstiden været så langt nede i antal støttede boliger, som vi er i øjeblikket. Det har betydning ikke kun i forhold til ældreboligbyggeriet, men vi ved også, at en stor del af dem, der flytter ind i almene boliger i øvrigt, er ældre, og derfor rammer det ældre hårdt, når antallet af støttede boliger er så lavt.

Jeg har tidligere peget på den modsætning i Dansk Folkeparti, at man vil fjerne støtten fra det boligbyggeri, som ældre især benytter sig af, og jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti er kommet så langt i revisionen af programmerne, at man gør op med den modsætning, der står i Dansk Folkepartis principprogram. I hvert fald forekommer det lidt underligt at ville skabe bedre forhold for ældre ved at fjerne det, der er krumtappen i ældres liv, nemlig ældres boliger.

Det andet, vi er optaget af i SF, er retssikkerheden for hjemmehjælp ved en tydeligere lovgivning. Vi diskuterede det jo meget intenst sidste efterår, efter at nogle kommuner – ikke alle, men nogle kommuner – vidtgående skar ned på hjemmehjælpen, hvor vi foreslog at lægge et højere lovgivningsniveau for at værne imod de kommuner, der ikke opførte sig pænt over for de ældre.

Det kom vi som bekendt ikke igennem med, men igen synes vi, det er et område, hvor vi ikke behøver en kommission. Vi ved godt, hvad der skal gøres. Man kan sige, at SF står sådan over for kommissionen, at vi har lavet forslaget.

Det tredje, der er vigtigt på ældreområdet, er flere hænder. Det antager jeg vi løser i de igangværende finanslovforhandlinger på den måde, at de job, der skal konverteres fra aktiverede job til ordinære job på ordinære vilkår, i høj grad vil komme til at gøre gavn inden for ældreområdet. Det vil betyde, at når vi taler kerneområder som hjemmehjælp og bemandingen på vores plejehjem, så skal mange af de job efter vores opfattelse bruges til, at der kommer flere hænder til at værne om de gamle. Igen, det behøver vi ikke en kommission til at undersøge; vi ved det godt. Jeg forestiller mig, at vi laver det i forbindelse med de igangværende finanslovforhandlinger.

Det fjerde punkt, jeg vil nævne, er at lave en langsigtet plan for økonomien for de ældre. Jeg vil godt kvittere for Dansk Folkepartis principielle synspunkt, at de ældre er en meget forskelligartet gruppe; den opfattelse deler vi. Der kom en rapport – jeg tror, den er 3 år gammel – bl.a. fra Socialministeriet, Økonomiministeriet, Finansministeriet, KL m.v., der peger på den meget store spredning, der er i ældres indkomster. Det er sådan, at den rigeste tiendedel af de ældre efter skat har 13.100 kr. – eller det havde de for tre år siden – til forbrug, mens den fattigste tiendedel på det tidspunkt havde 3.400 kr., begge tal efter skat.

Jeg vil godt sige det her meget tydeligt, for der skiller vi fra Dansk Folkeparti. Vi synes ikke, der er noget behov for at gå ind og hjælpe den rigeste tiendedel af de ældre ved at forhøje folkepensionen for alle. Vi synes, vi i SF er sat i verden for at skabe retfærdighed, og det betyder, at dem, vi vil støtte, det er dem, som kun har den nøgne folkepension. Igen, det er et område, vi ikke behøver at belyse yderligere. Vi kender tallene; det er et spørgsmål om at handle, hvis man vil det.

Det sidste, jeg vil nævne, er at foretage konkrete skridt til bedre forebyggelse, til bedre genoptræning. Igen, det er et område, hvor vores viden er relativt stor; vi behøver ikke at skyde det hele ind under en kommission, der sidder i et eller to eller tre år. Vi ved, hvad problemerne er, så det er et spørgsmål om at etablere den politiske vilje til at løse de her problemer.

Anders Samuelson (RV):

I Det Radikale Venstre synes vi faktisk, at den ældrekommission, som Dansk Folkeparti foreslår nedsat, til forveksling ligner Ældreforum. Sammenligner man Ældreforums kommissorium med, hvad dette forslag lægger op til, er der mange lighedspunkter, for Ældreforum har jo netop til opgave at følge og vurdere ældres vilkår og skabe debat om indsatsen for ældres vilkår, bidrage til at indsamle erfaringer og koordinering og formidle informationer til ældreområdet.

Derudover kunne man på boligområdet henvisse til Ældreboligrådet og få en lokalplan til ældrerådene. Altså kort sagt, der findes udvalg, som arbejder på de her områder, som dækker det, som Dansk Folkeparti havde tænkt sig at en ældrekommission skulle dække.

Derfor mener vi egentlig ikke, at der er den store relevans i at støtte sådan et forslag. Vi vil ikke støtte forslaget, og vi vil også gerne understrege, at det måske ikke er særlig genialt på den måde at trække kommissioner frem af stalden, hver gang man mener, at man partipolitisk har et behov for at markere en særlig positiv indstilling over for et bestemt område.

Det Radikale Venstre mener, at der generelt i Folketinget er fokus på ældreområdet og netop også det fokus, som der bør være, at ældre er en meget, meget forskellig gruppe, en ikke særlig homogen gruppe, og det er det, der skal være udgangspunktet for den ældrepolitik, som vi skal føre.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten er ikke uenig i, at der er behov for at nedsætte en ældrekommission. Det er ikke så meget ud fra de argumenter, der står i forslaget, men det er meget mere på grund af den måde, debatten om ældreområdet de sidste par år har udviklet sig. Der har været nogle kedelige elementer, som meget nemt kunne resultere i generationskamp, og det er vi ret bekymrede for.

Begreber som ældrebyrden eller ældrebomben, som er blevet en del af det danske sprog, beskriver ældre som en tikkende bombe, der i løbet af kort tid belaster samfundet så meget, at de er en trussel; vi finder det virkelig usmægtigt. Selv om den såkaldte pensionsbombe med Finansministeriets egne tal nu er demonteret, ja, så præger denne her indbildte frygt stadig debatten.

En ny myte er kommet til, myten om de kommende pensionister, der bliver de rige, vel-

bjærgede tidligere 1968'ere, der er udstyret med en helt uacceptabel krævemotalitet. Et af eksemplerne på denne myte var dagbladet Aktuelt's busreklamer fra foråret, hvor store streamere bekendtgjorde: Her kører de sidste folkepensionister uden privatchauffør.

Det skulle være morsomt, men det er det jo egentlig ikke, for det dækker altså over en mytedannelse, som jeg i hvert fald finder overordentlig farlig. Virkeligheden er jo, at også om 10, 20 og 30 år vil der være store forskelle på de økonomiske livsvilkår, som pensionisterne har, og de vil være stærkt voksende med den måde, vores pensionssystem er indrettet.

Vi synes som sagt, det er en god idé at undersøge og analysere ældreområdet. For Enhedslisten er det vigtigt, at alle borgere, også de ældre, er sikret rimelige økonomiske forhold, og at hjemmehjælp, plejebolig og sygehusbehandling er noget, man har ret til, når behovet opstår. Den solidariske finansiering af velfærdsydelseerne via skatterne er efter vores mening grundpillen, også i fornyelsen af velfærdsstaten.

Tove Videbæk (KRF):

Tak til Dansk Folkeparti for at tale de ældres sag; det er der behov for.

I disse år hører vi om det truende antal ældre, der vil komme i år 2010 og 2020 osv., og vi hører om ældreforsørgerbyrde. Det er en uanstændig betegnelse. Et større antal ældre er jo ikke nødvendigvis ligefrem proportionalt med et større plejebæhov. Hvad er det, vi vil? På sundhedsområdet er vi bekymrede over, at middelevælden er for lav, men når vi så oplever, at ældre lever længe, ja, så er det et problem. Hvad er det egentlig, vi vil?

Alderdom er jo ingen sygdom. Alderdommen er en fase i livet ganske som ungdomstiden, barndommen osv., og ældre er lige så indbyrdes forskellige som borgere i alle andre aldersgrupper. Der er f.eks. de aktive ældre, der tager på rejser, går på aftenskole og er aktive i foreninger. For dem tror jeg det er godt nok at blive gammel i Danmark.

Så er der de svage ældre, der har behov for hjælp i hjemmet eller måske bor i en plejebolig. Denne gruppe har det meget forskelligt, alt efter hvilken kommune de bor i. Alderdommen rummer særlige muligheder, særlige problemer og særlige opgaver, og det skal samfundet naturligvis tage hensyn til med samme selvfølgeghed, som der tages hensyn til andre alders-

grupper særlige muligheder, problemer og opgaver.

Ældre Sagen og flere andre foreninger og organisationer har lavet en helt ny og meget gennemgribende undersøgelse af de ældres forhold, og den giver oplysning om ældres levevilkår, behov og ressourcer. Så det mener vi er rimelig godt kortlagt lige nu. Men for at forbedre forholdene for de ældre mener Kristeligt Folkeparti at man bør udnytte de midaldrendes og ældres ressourcer og kompetencer bedre på arbejdsmarkedet via fleksibilitet. Man bør styrke det frivillige arbejde, man bør bearbejde værdier og holdninger omkring ældre, bearbejde værdier og holdninger omkring hele familien, bearbejde værdier og holdninger omkring omsorg for hinanden.

Vi bør også intensivere forebyggelse og sundhedsfremmende foranstaltninger som f.eks. i Rødovre, og vi bør give den hjælp, der er brug for både vedrørende pleje og praktisk hjælp. Og så sidst, men ikke mindst skal vi have fokuseret mere på at bygge boliger, der fremmer fællesskab.

De ældre har knoklet hele deres liv, mange af dem siden de var store børn, og de har bidraget med solide byggesten til vores velfærdssamfund. 1999 er FN's Ældreår. Netop i år må vi på en speciel måde vise de ældre den respekt, de fortjener, og vi må vise dem, at de ikke skal være utrygge, men være trygge ved, at de får den hjælp, de har brug for, når de har brug den.

Så jeg er meget positiv over for Dansk Folkepartis intentioner med dette forslag, men jeg er bange for, at problemerne ikke løses med en kommission.

Tom Behnke (FRI):

Ja, Dansk Folkeparti skal ikke have utak for at have fremsat forslaget. Så har vi fået konstateret, at det ikke er det, der er behov for.

Som mange ordførere har været inde på, ved vi i virkeligheden godt, hvordan forholdene er i dag. Der ligger vel 100 rapporter, der beskriver forholdene omkring de ældre. Det, der mangler lige nu, er handling. Det er en udkrystallisering af alle disse rapporter i: Hvad gør vi så? Når vi nu har konstateret alle problemerne, hvordan løser vi så problemerne?

Det mener jeg ikke, det mener Frihed 2000 ikke, er hensigtsmæssigt at placere i en kommission, for det, der meget vel sker med en kommission, er, at man udskyder løsningen af problemerne. Det ville være et stærkt værktøj

for regeringen at kunne sige: Jamen nu er vi nødt til at vente, til kommissionen er færdig med sit arbejde. Vi kan ikke foretage os noget på ældreområdet, før kommissionen er færdig. Det ville være brandærgerligt.

Det, vi skal gøre, er at tage fat i den viden, vi har allerede i dag, og så tage fat på løsningen af problemerne nu og her i stedet for at udskyde dem. Det, jeg til gengæld godt kunne tænke mig, var, at man lavede et stykke arbejde, der var mere fremadrettet: Hvordan kommer fremtiden til at se ud? Det ved vi noget om, men jeg synes, der har været meget modstridende signaler i de sidste par uger. Det har hele tiden heddet sig, at der bliver flere og flere ældre, der bliver flere og flere ældre ældre, og der bliver flere og flere ældre, der får behov for hjælp af den ene eller den anden art.

Det har ligesom været trenden op gennem 1990'erne, at det er det, vi må se i øjnene. Der har været nogle, der har talt om, at vi ikke får råd til at betale folkepension til alle disse mange folkepensionister, der kommer osv., osv. Men så her for 1 uge eller 2 siden kom der et modsat signal, der hed: Det er slet ikke noget problem, overhovedet ikke. Det kan godt være, at der bliver flere ældre, men til gengæld ved vi, at de ældre, der kommer, i højere grad vil være i stand til klare sig selv. Behovene for service og hjælp vil altså blive mindre, selv om der bliver flere ældre.

Så mit spørgsmål er bare: Hvad skal vi nu tro på? Hvad er det rigtige, hvad er virkeligheden?

Jeg ser meget frem til, at socialministeren kommer med et stykke papir til Folketinget om, hvordan fremtiden ser ud. Hvordan bliver udviklingen i antallet af ældre, hvordan bliver udviklingen i deres alder, hvordan kan vi forudse, hvor længe de har mulighed for at leve, hvor gamle bliver de, sammenholdt med alle de muligheder, vi har i dag for at hjælpe og gøre godt? Er det nok, er det tilstrækkeligt? Altså at vi får et stykke papir på: Hvad bliver behovene i fremtiden?

Det ville være hensigtsmæssigt, og det vil vi i Frihed 2000 se meget frem til at socialministeren kommer med en udredning af. Jeg forventer, at ministeren gør det af sig selv, men ellers stiller vi gerne de spørgsmål, der skal til for at få den slags tal på bordet, for det er langt mere interessant end at nedsætte en kommission til at se på, hvad vi gør med de problemer, vi allerede kender i dag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Inge Refshauge.

Inge Refshauge (DF):

Jeg vil da gerne sige tak til de ordførere, der har været positive over for forslaget.

Dansk Folkeparti har fremsat det her beslutningsforslag, fordi vi selvfølgelig ønskede at få en ældrekommission op at stå. Vi vil gerne skabe et forum, der kan følge udviklingen, og som vurderer den samlede indsats på ældreområdet, både ude i kommunerne i samarbejde med ældrerådene i amterne og med hensyn til, hvad der sker i lovgivningen her på tinge på ældreområdet.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse har vi faktisk ikke nogen rigtig ældrepolitik, men jeg hører her, at jorden ikke er gødet til at vedtage sådan et forslag, som vi er kommet med.

Ældrekommissionen skal selvfølgelig være en uafhængig kommission og være sammensat meget bredt. Den skal rumme viden og relevante, faglige interesser, men skal også bestå af ganske almindelige mennesker, unge som ældre med forskellig baggrund. Kommissionen skulle bidrage til, at myndigheder og offentlighed bliver gjort opmærksom den meget store variation, som ældrebefolkningen er og fremover vil være sammensat af.

Der er ikke kun svage ældre, som har brug for hjælp og hjælpemidler fra det offentlige, i dag. Der er også de meget velfungerende ældre, som rummer enorme ressourcer og erfaringer, som kunne blive til meget stor gavn for vort samfund. Her tales ikke alene om lønarbejde, selv om der lægges op til, at ældre skal blive længere på arbejdsmarkedet. Det gør de jo allerede i dag, hvis ellers de kan få lov til det.

Kommissionen skal gøre opmærksom på de mange forskellige behov og ønsker, ældre har, når der planlægges og laves love for ældregenerationen. Det gælder udvikling på det sociale område, på bolig- og arbejdsmarkedet, kultur, fritid og undervisning og så selvfølgelig på det meget vigtige sundhedsområde.

Kommissionen skulle vurdere den samlede indsats af det offentlige, det private og det frivillige arbejde, og hvad vigtigst er: Det, de ældre selv vil. Den skulle bidrage til at samle erfaringer på ældreområdet i samarbejde med de kommunale ældreråd, at synliggøre de ældres ressourcer og gøre opmærksom på de barrierer,

som ofte hindrer de ældre i at udnytte ressourcerne.

Kommissionen skal ligeledes bidrage til at koordinere og formidle informationer og oplysninger om ældres vilkår og rettigheder. Ligeså skulle kommissionen komme med forslag og initiativer, herunder forebyggende aktiviteter, der kan forbedre forholdene for de ældre i landet.

I Dansk Folkeparti ønsker vi at skabe tryghed og højne livskvaliteten blandt vore ældre og samtidig skabe en holdningsændring i samfundet over for ældrepolitikken. Ældre mennesker er nemlig ikke en byrde, ældre mennesker er en gruppe med enorme ressourcer, med erfaring og en rigdom af viden. Kommissionen skulle formidle de ressourcer, så alle andre i samfundet kunne få del i disse rigdomme af erfaring og viden.

Nu er jeg ikke selv nogen gammel rotte. Det er jeg måske nok, men ikke her i Tinget, og jeg kunne da godt se, at forslaget måske skulle have været ud til høring i de forskellige ældreorganisationer. Men man lærer jo hver dag her.

Det er rigtigt, at vore nuværende og kommende ældre er en meget aktiv gruppe, en gruppe, der kan og vil være aktive i samfundet. I Dansk Folkeparti ville vi med forslaget om en kommission give mulighed for at koordinere ældrepolitikken i hele landet og afdække behov og ønsker fra de ældre.

Og til hr. Jens Heimburger: Vi har jo virkelig haft problemer omkring de svage ældre. Så mange problemer, at ministeren på et tidspunkt måtte gribe ind. Det ved hr. Heimburger sikkert også.

Til den radikale ordfører vil jeg gerne sige, at jeg aldrig fra denne talerstol endsige andre steder har påstået, at De Radikale ikke skulle være positivt stemt over for ældrepolitikken.

Personlig tror jeg, at fremtidens ældre i langt højere grad bliver en gruppe, der stiller krav til os her i Folketinget – krav, som vi må lære at imødekomme.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør ind-

sigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 89: Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove. (Forhøjelse af dieselaftgiften og nedsættelse af udligningsafgiften).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 12/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Mariann Fischer Boel (V):

Der er noget déjà vu over det her forslag. Jeg kiggede lidt tilbage i forhandlingerne for at se, hvordan det kunne være, jeg fik den tanke, og kunne så læse, at den 13. april i foråret stod i vi i nøjagtig den samme situation – en forhøjelse af dieselaftgiften for at matche eventuelle tyske stigninger.

Dengang i april var forslaget sat lidt anderledes sammen. Der var måske lidt mere miljø i det på det tidspunkt, for vi fik, så vidt jeg husker, en ny afgiftsklasse, altså en ny type miljøvenlig diesel. Men forslaget her i dag opererer med en stigning i prisen på diesel på 23 øre pr. liter plus moms. Og som ministeren skriver i bemærkningerne til forslaget, er en forhøjelse hensigtsmæssig i forhold til miljø, i forhold til transport og i forhold til sundhedspolitikken. Det er efter min mening efterhånden utroligt, hvad man kan sælge i miljøets hellige navn.

Udligningsafgiften, der jo er det her ekstra tillæg til vægtafgiften på ikkebenzindrevne køretøjer, nedsættes. Men da det er sådan, at der jo ikke er udligningsafgift på lastbiler, og det helt klart er dér, den tunge del af dieselforbruget ligger, så er der et provenu til statskassen på i alt 390 mio. kr., og erhvervslivets andel af det her lovforslag betyder en ekstra belastning på 335 mio. kr. Det er efter Venstres mening ikke lige nøjagtig det, der er brug for.

Som udgangspunkt, skriver ministeren, vil en forhøjelse af den danske afgift ikke ændre konkurrenceforholdet mellem danske og udenlandske vognmænd. Nu ved jeg selvfølgelig ikke,